

Грчката позиција како земја-членка и на НАТО и на ЕУ многу пати се злоупотреби на штета на Македонија, но тоа е само во доменот на моралот, етиката и бон-тонот во меѓународното дипломатско општење. Членството во тие организации ѝ го овозможува и ѝ го дозволува тоа. Европа се солидаризира со нејзината политика кон нас, со јасната констатација и на Шефер и на Солана дека таа е земја-членка, а ние само кандидат за членство. Имало разлика. Точно. Грција се фалеше со основоположништво во европските институции. И тоа е точно. Затоа таа треба да биде пример во демократските процеси на Балканот, земја од која ќе учиме за човековите права и слободи, за рамноправноста меѓу народите.

Но, се разбира, Грција ги користи историските датуми само за оправдување на своите хегемонистички потези, со кои се служи во текот на последниве години. Во оваа земја нема ниту "Д" од демократија, таа е модерна автократија која применува методи својствени за најозлогласените диктатури. Истовремено да спроведуваат иредентизам и асимилаторство и да ја убедуваат Европа дека вие сте демократи, а другите се арамии, е повеќе од политичко-дипломатска перверзија.

Изминативе два-три месеци се чудев како е можно европските дипломати и нивните администрации да не ја осуетат манипулантската игра на Атина, па си велат зарем не гледаат дека Грците лажат, подметнуваат и отворено кршат меѓународни правила. Но, кога пореално ќе се согледаат нештата ќе се увиди дека во истата таа Европа има уште многу "Бакојани", уште многу "Караманлиси". Грците не се единствените узурпатори на слободата на човекот. Европа е преполна со замаскирани демократи.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

ЕВРОПА СÈ ПОЧЕСТО НИ ГО ПОКАЖУВА "СРЕДНИОТ" ПРСТ

Одложувањето на преговорите меѓу Скопје и Атина околу спорот за името станаа добредојдени за грчката надворешна политика. Двомесечната апстиненција од нови предлози и нови кумови ѝ овозможи на Бакојани уште посилено да притиска врз своите европски сојузници, а паралелно со тоа и да го јакне своето лоби ширум светот. Грчкиот иредентизам и шовинизам продолжуваат. Нескриено, со ненамалено темпо, без срам и перде, што би рекол обичниот народ.

Нивната приказна ја туркаат и му ја продаваат на светот. Нашата приказна останува иста. Дали и колку му ја продаваме на светот е прашање кое треба да се анализира и да се разгледува. Многу е јасно дека заостануваме во процесот на лобирање. Ни велеа сработете ги задачите, истуркајте ги реформите, не кревајте многу врева пред Самитот на НАТО во Букурешт, и членството не

ви бега. Арно ама, не било токму така. Нашето го сработивме, се реформиравме, премолчивме многу работи и Грција повторно нè "зезна". Не било до молчењето, не било до реформите. Нашата пасивност и летаргичност не биле вистинската стратегија за добивање на битката која Грција ни ја наметна. Дефанзивноста не носи резултати. Недостасуваат акции, бомбардирање со факти, аргументи, јасни и веродостојни информации. Само офанзивноста на нашата дипломатија, на нашите внатрешни прогресивни сили можат да ја демаскираат фацата на Бакојани и да ја разобличат фашистичката насмевка на Караманлис.

Не смее ниту да нè исплаши, ниту да нè поколеба некаков Саркози, кој ете незнаејќи го своето вистинско потекло, потпаѓа под лажните пропаганди на лажливите Грци. Наскоро ќе се покаже дека "ушлето" од Париз е случаен ми-

ДНОВЕКОВНИ РЕШЕНИЈА

нувач во светската политика. За година две тој ќе стане отпадок во политиката, на кој нема да сакаат да се навраќаат ниту неговите Французи. Аверзијата која ја прикажуваат одредени т.н. демократии кон Македонија и македонскиот народ не може да се надмине за краток временски период. Тоа е повеќе од јасно. Но, не треба да се дозволи таа да јакне, туку напротив да се најде начин да се амортизира до нејзина целосна неутрализација. Дали ќе се успее во тој потфат тешко е да се процени, пред сè, поради длабокиот јаз на внатрешната македонска политичка сцена, на која се прави простор за промена на уставното име.

ГРЧКИОТ ШОВИНИЗАМ ГО СПЛОТИ МАКЕДОНСКИОТ ДУХ

МАКЕДОНСКИТЕ ГРАЃАНИ СЕ ПОГОЛЕМИ ЕКСПЕРТИ

"Немам никаква, ниту најмала промена на ставот врзан со проблемот со Грција околу нашето име. Сè што се шпекулираше низ медиумите беше всушност обид на моите противници по ова прашање да прикажат слика каква што тие посакуваат и подолго време предлагаат, било тоа да се политичари, аналитичари, новинари, уредници... Претпоставувам дека и во иднина ќе има вакви обиди, шпекулации и искривувања или намерни погрешни толкувања на моите изјави. Јас сум тоа што бев, не сум го сменил ставот по ова прашање ниту, пак, имам намера да го менувам. Така, ова е порака и до нив. Со референдум е можен компромис и решение на проблемот. Погрешно е мислењето дека граѓаните не се свесни за фактот дека овој проблем ќе се надмине со компромис. Но, каков ќе биде тој компромис, тоа е големо прашање. Колку тоа ќе нè чини, дали ќе го загрози нашиот идентитет и многу други детали, се прашања за кои сум сигурен дека македонските граѓани се поголеми експерти, отколку некои брутално исфрлени од политиката или крајно маргинализирани политичари, односно експолитичари или, пак, некои од нив кои не успеале ниту еднаш да ја добијат довербата на граѓаните за да се најдат на управувачка државна позиција, а кои едвај чекаат да се најдат на некој платен список и да заработат. Грците изјавија дека нема да потпишат документ за решение за името, кој подоцна ќе оди на референдум во Македонија. Ниту ние ќе потпишеме документ со кој го решаваме проблемот со Грција околу името пред да биде изнесен на референдумско изјаснување".

Никола Груевски

ОВА НЕ Е ЕВРОПА КОЈА ЈА ЗАМИСЛУВАВМЕ

Неспорно е дека власта и опозицијата во Македонија се поделени околу прашањето дали треба да се направи компромис со Грција за нашето име или не. Конзервативниот став на ВМРО-ДПМНЕ и либералниот на СДСМ не носат консензус. Веќе сме доведени во ситуација да бидеме условени како држава, по секоја цена да го промениме името, односно да ја замениме референцата ФИРОМ со друга, доколку сакаме влез во ЕУ или во НАТО. Во спротивно, наскоро и Косово ќе излезе пред нас.

Европската стратегија кон Западен

Балкан е поразителна. Официјален Брисел како намерно да поттикнува антиевропско расположение и евроскептицизам во регионот. Кој располага со тоа право да натераш неког да го промени основното во себе, правото на самоопределување, зашто во спротивно ќе биде казнет со песимистичка и црна иднина? Очигледно дека Европа не е она што сме го замислувале. Таа е полоша од просекот во кој живееме, не е послободна од нашата слобода, не е демократска од нашата демократија, не е поцивилизирана од нашата цивилизација. Европа не го разбира вистинското значење на идентитетот. Таа се однесува механички, бесчувствително, но си одлуки со техничко, а не со функционално значење.

Ваква Европа каква што денес постои не е визијата кон која се стремиме. Јас во таква Европа не сакам да живеам. Не

треба да се промениме ние, треба да се промени токму таа Европа. Таа го урива човековото достоинство. Оваа Европа сака да ме понижат, да ми каже дека сум нешто друго од она што навистина сум. Оваа Европа сака духовно да ме сотре, зашто ѝ се спротивставувам на нејзината автократска демократија. Оваа Европа настојува преку постојани уцени и нови условувања да ме направи член на нејзиното полувагабонтско друштво, кое зборува за демократија, а спроведува политика на шовинизам. Па, зошто сакаме да бидеме дел од таква Европа? Зарем со промена на нашето име ќе го подобриме нашиот живот? Зарем со нивните инвестиции кои ни ги нудат како морков или стап, ќе имаме подобро утре? Европа треба да одлучи и да ни каже дали нè сака како Македонци или како безлична аморфна маса. Дали го прифаќа нашиот јазик како македонски

или како наречје изведено од неколку словенски јазици, како што некој се обидува да им каже во Брисел. Дури по тие одговори, кои секако мора да бидат недипломатски, ќе знаеме и ќе одлучиме на што сме, дали сме или не сме за таму.

ЗОШТО ЦРВЕНКОВСКИ СЕ ПЛАШИ ОД РЕФЕРЕНДУМ?

Доколку претседателот Бранко Црвенковски смета дека Македонија треба да отстапи од т.н. двојна формула за името и дека државата треба да изнајде друга стратегија во спорот со Грција, тогаш тоа е признание дека тој водел промашена дипломатија во прегово-

ПРЕТСЕДАТЕЛОТ И ОПОЗИЦИЈАТА
СЕ ПЛАШАТ ОД РЕФЕРЕНДУМ?

ТАКВИ БИЛЕ ПРАВИЛАТА НА ИГРАТА

"Македонија нема план Б, туку само план А, а тоа е еден ден да стане дел од европското семејство. Тоа е нашата стратегиска визија за регионот и уверени сме дека доколку сите реформи за остварување на оваа цел се исполнети, целиот Балкан еден ден може да биде дел од Европската унија. Една од најважните цели за Македонија оваа година е да добие датум за почеток на преговорите со Унијата. Не е Франција таа што ќе игра важна улога во овој процес, туку Комисијата. Таа на крајот на октомври и на почетокот од ноември ќе го објави годишниот извештај, во кој или ќе има или нема да има препорака за почеток на преговорите. Во НАТО постојат правила, а истите правила важат и во ЕУ. Доколку има барем една земја која се противи, го знаеме резултатот. Во однос на прашањето за името со Грција би дал силна препорака, а тоа е дека ние не сакаме да се мешаме во решението. Но, компромис и заедничко прифатливо решение меѓу Скопје и Атина мора да се најде. Доколку не се најде решение на овој проблем, би можеле да се соочиме со истата ситуација, како во Букурешт, бидејќи такви се правилата на играта. Кога претседател на некоја земја, во случајот на Франција, неколку пати јавно го кажува својот став во однос на ова прашање, тоа не значи дека тоа го прави на лична основа, туку дека го изразува официјалниот став на земјата. Тоа не е позиција на непријателство во однос на Македонија. Напротив. Ќе бидеме многу задоволни ако се најде решение. Тоа е во интерес не само за двете страни, туку и за целиот регион и за Европа".

Бернард Валеро, француски амбасадор во Македонија

"Иако фашизмот е поразен во Втората светска војна, а Македонците се горди поради учеството во антифашистичката коалиција, кога крваво го потврдија неутуѓивото право на македонското самоопределување и државност, Светскиот македонски конгрес изразува жалење, бидејќи Европската унија и во XXI век останува заложник на последниот бастион на фашизмот Атина, која не може да се одлепи од антимакедонизмот и геноцидот врз македонскиот народ што континуирано и систематски ги врши од поделбата и окупацијата на Македонија во Балканските војни од 1912 година, со кулминација во барањето за промена на името на државата Македонија".

рите. Доколку двојната формула не е платформата врз која ќе се темели исходот од преговорите со Атина, тогаш кој ќе ја сноси одговорноста што сите македонски гарнитури досега се држеа

за неа како пијан за плот? Доколку навистина требало компромис со Грција поинаков од таа двојна формула, зошто дури сега по цела измината деценија некој смета дека тој план е погрешен?

Со ова еден дел од државниот врв покажува слабост пред обидите на јужниот сосед, кој е сè поупорен во светот во докажувањето дека токму Македонија е виновникот за состојбата во која се наоѓаат грчко-македонските односи. Изјавите на Црвенковски од типот дека со барањето за референдум Груевски сака да ја избегне одговорноста и целосно да им ја препушти на граѓаните, дека власта бара од граѓаните да се изјаснат, а притоа самиот премиер немал став, не водат во насока на позитивно решение на спорот. Точно, гарнитурата на Црвенковски во одреден период си зема за право да направи промена на име без да се консултира со граѓаните, па државата ја внесе во ОН под срамната референца ФИРОМ, која патем требаше да биде име само за два месеца. Таа гарнитура тогаш зеде одговорност да го направи тој чекор, но не ја сносеше одговорноста за тоа. Никој

"Нашиот прв претседател на суверена Република Македонија, господинот Киро Глигоров, ја прекрсти државата во бивша (небаре отпеана) во Организацијата на Обединетите нации. Тоа го направи во организација која со своите темелни принципи беше должна да го заштити нашето национално достоинство и нашите елементарни човекови права: да се декларираме и нарекуваме онака како што нè учеле нашите предци, онака како што се чувствуваме... Иако за мртвите треба да се каже сè најубаво, на господинот претседател Борис Трајковски сè уште не му простив за Арачиново. Не му простив ниту за оние млади луѓе кои во 2001 година беа оставени за отстрел

како глинени птици на терористичките куршуми. Така е кога си имаме претседатели, а си немаме татко на нацијата... За нивото и реномето на Црвенковски ќе беше многу подостоинствено искрено да му ја честита победата на господинот Груевски и да ја поздрават опцијата за која овој пат се определија повеќето граѓани. Конечно да ни испрати порака дека тој е претседател на Македонија, која е заедничка држава на сите нејзини граѓани. На тој начин, повеќе ќе ѝ помогне и на 'својата' партија чие пропаѓање толку силно го вознемирува".

Виолета Ачкоска, професор на Филозофскиот факултет во Скопје

"Европскиот пат на Поранешната југословенска република Македонија ќе се отвори само откако ќе ги прифати и почне да се придржува до европските правила, кои ги диктираат европските односи во контактите со соседите".

Костас Караманлис

Ако уцената за промена на име на една држава против нејзината волја е европско правило и нова практика на Унијата, тогаш Европа не е никаква демократија, туку софистицирана идеологија, која наоѓа основа во фашизмот на Хитлер или комунизмот на Сталин.

"Министерот Кушнер работеше во регионот и е решен да ја промовира иднината на Македонија. Но, неа ја очекуваат уште многу тешки реформи, а и изборите не беа добар елемент за тоа. Франција нема да биде таа што ќе го блокира прогресот на Македонија, туку обратно, ќе стори сè за да ѝ помогне. Сепак, не посакуваме нова земја-членка која има проблеми со соседите. Париз не врши притисок само врз Македонија да најде решение, туку исто таков притисок врши и врз Атина".

Пјер Селал, француски амбасадор при ЕУ

од тоа време не понесе санкција за неправната промена на името на државата. Распишувањето референдум не претставува бегане од одговорноста, како што сака некој да прикаже. Напротив, токму одлуката да се распише референдум за името е чин на одговорност пред државата и пред нацијата. Сè

друго надвор од тие рамки е политички и дипломатски дилетантизам. Не може и не смее ВМРО-ДПМНЕ, денес или утре, како партија или како власт, да одлучи за промена на името на Македонија, која може да биде и трајна, како што своевремено тоа го направи СДСМ. Замислете партија, па нека е и на власт,

одлучува во името на два милиона македонски граѓани и уште кој знае колку Македонци низ светот, да им го промени името. И тоа да го промени без да ги праша дали тоа го сакаат или не.

Доколку во Италија може да се распише референдум дали шпагетите треба да поскапат, тогаш зошто за едно витално прашање кое ги опфаќа сегментите на идентитетот да не го прашате народот? Но, работата се состои во нешто друго. Македонската опозиција бара промена на името за да сме го фателе возот за влез во НАТО и во ЕУ. Тоа е јавна тајна. Доколку се распише референдум за тоа многу ме интересира каква кампања ќе води опозиционата левица во Македонија пред електоратот. Ќе излезе Шекеринска и ќе ги убедува граѓаните да го прифатат новото име кое ќе се разликува од уставното или ќе ги повика на бојкот? Нивното кампањско мото "Македонија со датум за преговори за шест месеци" подразбира промена на името за шест месеци за да не стави Грција вето.

На другата страна, пак, се очекува ВМРО-ДПМНЕ и сојузниците да имаат неутрален став околу прашањето за референдумското изјаснување. Тие само ќе го стават на гласање, а кампањата ќе биде ниту за ниту против. Црвенковски тука се плаши. Неговиот СДСМ со повикот до граѓаните да го прифатат новото име во интерес на НАТО и решавањето на спорот со Грција, ризикува политички дебакл со сериозна опасност партијата да биде оквалификувана како велепредавничка, со што рејтингот рапидно би опаднал под нивото на изборен цензус. А, не треба да се заборава дека за неколку месеци Македонија ја очекуваат локални избори. Таа политика за слабата опозиција во Македонија би била катастрофално поразителна. Референдумот за името е стапица од која ќе профитираат само конзервативните политички струи. Всушност, тоа се покажа и на последните избори.